

# Księga Psalmów

## Psalm 89

1. Nauczający (złożony) od Etana Ezrahytczyka. 2. O miłosierdziach Pańskich na wieki śpiewać będę; od narodu do narodu opowiadać będę usty swemi prawdę twoją. 3. Rzekłem bowiem: Miłosierdzie na wieki budowane będzie; na niebiosach utwierdziłeś prawdę twoją, o którejś rzekł: 4. Postanowiłem przymierze z wybranym moim: przysiągłem Dawidowi, słudze swemu, 5. Że aż na wieki utwierdzą nasienie twoje, a zbuduję od narodu do narodu stolicę twoją. Sela. 6. Przetoż, Panie! wysławiają niebiosy cud twój, i prawdę twoją w zgromadzeniu świętych. 7. Albowiem któż na niebie przyrównany może być Panu? kto podobien jest Panu między synami mocarzów? 8. I w zgromadzeniu świętych bardzo jest Bóg straszliwy, a straszny nade wszystkich, którzy są około niego. 9. Panie, Boże zastępów! któż jest jakoś ty, Pan mocny? bo prawda twoja jest około ciebie. 10. Ty panujesz nad nadętością morską; gdy się podnoszą nawałności jego, ty je skracasz. 11. Tyś potawrł Egipt jako zranionego; mocą ramienia twego rozproszyłeś nieprzyjaciół twoich. 12. Twoje są niebiosy, twoja też i ziemia; okrąg świata i pełność jego tyś ugruntował. 13. Tyś stworzył północy i południe; Tabor i Hermon śpiewają o imieniu twojem. 14. Ramię twoje mocne jest; można jest ręka twoja, a wywyższona jest prawica twoja. 15. Sprawiedliwość i sąd są gruntem stolicy twojej; miłosierdzie i prawda uprzedzają oblicze twoje. 16. Błogosławiony lud, który zna dźwięk twój; Panie! w światłości oblicza twego chodzić będą. 17. W imieniu twojem weselić się będą każdego dnia, a w sprawiedliwości twojej wywyższać się będą. 18. Boś ty jest chwałą mocy ich, a za wolą twoją wywyższy się róg nasz. 19. Bo od Pana jest tarcza nasza, a od świętego Izraelskiego król nasz. 20. W on czas mówiąc w widzeniu do świętego twego rzekłeś: Położyłem ratunek w ręku mocarza, wywyższyłem wybranego z ludu. 21. Znalazłem Dawida, sługę mego; olejkiem świętym moim pomazałem go. 22. Przetoż ręka moja będzie stała przy nim, a ramię moje posili go. 23. Nie uciśnie go nieprzyjaciół, a syn nieprawości nie utrafi go. 24. Bo potrę przed twarzą jego przeciwników jego, a tych, którzy go mają w nienawiści, porażę. 25. Nadto prawda moja i miłosierdzie moje z nim będzie, a w imieniu mojem wywyższony będzie róg jego. 26. I położę na morzu rękę jego i na rzekach prawicę jego. 27. On wołając rzecze: Tyś ojciec mój, Bóg mój, i skała zbawienia mego, 28. Ja go też za pierwotnego wystawię, i za wyższego nad królami ziemi. 29. Na wieki mu zachowam miłosierdzie moje, a przymierze moje stałe będzie przy nim. 30. I uczynię, że na wieki będzie trwało nasienie jego, a stolica jego jako dni niebios. 31. Ale jeźliby synowie jego opuścili zakon mój, a w sądach moich nie chodzili; 32. Jeźliby ustawy moje splugawili, a przykazań moich nie przestrzegali: 33. Tedy nawiedzę różgą przestępstwo ich, a karaniem nieprawość ich. 34. Ale miłosierdzia swego nie odejmę od niego, ani skłamię przeciw prawdzie mojej. 35. Nie splugawię przymierza mego, a tego, co wyszło z ust moich, nie odmienię. 36. Razem przysiągł przez świętobliwość moją, że nie skłamię Dawidowi, 37. A że nasienie jego zostanie na wieki, a stolica jego jako słońce przedemną; 38. Jako miesiąc będzie

utwierdzone na wieki, i jako świadkowie na niebie godnowierni. Sela. **39.** Aleś go ty odrzucił i wzgardził; rozgniewałeś się na pomazańca twego. **40.** Zrzuciłeś przymierze z sługą twoim; straciłeś na ziemię koronę jego. **41.** Roztargałeś wszystkie płoty jego, i basztyś jego rozwalił. **42.** Szarpają go wszyscy, którzy drogą mimo idą; pośmiewiskiem jest i sąsiadom swoim. **43.** Wywyższyłeś prawicę przeciwników jego; uweseliłeś wszystkich nieprzyjaciół jego. **44.** I ostrze miecza jego stępiłeś, a nie ratowałeś go w bitwie. **45.** Zniosłeś ochędóstwo jego, a stolicę jego uderzyłeś o ziemię. **46.** Ukróciłeś dni młodości jego, a przyodziałeś go hańbą. Sela. **47.** Dokądże, Panie! na wiekiż się kryć będziesz? także będzie jako ogień pałać zapalczywość twoja? **48.** Wspomnijże na mię, jako krótki jest wiek mój; azaś próżno stworzył wszystkich synów ludzkich? **49.** Któż z ludzi tak żyć może, aby nie oglądał śmierci? któż wyrwie duszę swą z mocy grobu? Sela. **50.** Gdzież są litości twoje dawne, o Panie! któreś przysiągł Dawidowi w prawdzie swej? **51.** Wspomnij, Panie! na zelżywość sług twoich, a jakom ponosił wzgardę w zanadrzu swem od wszystkich narodów możliwych. **52.** Panie! jako urągali nieprzyjaciele twoi, jako urągali ścieżkom pomazańca twego. Niech będzie błogosławiony Pan aż na wieki. Amen, Amen.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.